

Biografie familie Troostwijk

Kaatje Troostwijk en Marianne Troostwijk zijn twee van de acht kinderen van Arnold Troostwijk (geboren op 16 december 1871 in Zwolle, Nederland) en Saartje de Leeuwe (geboren op 9 juni 1877 in Zwolle). Kaatje en Marianne hebben nog zes broers en zussen waarvan er vijf de volwassen leeftijd bereiken: Salomon alias Sam (1903-1967), Izaak alias Ies (1907-1993), Alexander alias Sander (1908-1982), Betsy (gehuwd Hony, 1912-1993) en Abraham alias Bram (1919-1945).

Kaatje Troostwijk is op 23 juni 1901 in Zwolle geboren. Ze trouwt op 23 juli 1929 met Zadok alias Jacques Colthof (geboren op 30 juni 1897 in Gorredijk, Nederland). Het paar blijft kinderloos en baat voor de oorlog in Deventer een zaak in galanterieën, speelgoed en kantoorartikelen uit: 'Ventershuis'. De winkel bevindt zich eerst op Assenstraat 20 en verhuist in 1936 naar Brink 24 (vandaag 21), het grote marktplein in Deventer. Nog voor de oorlog neemt Kaatje haar ouders Arnold Troostwijk en Saartje de Leeuwe in huis. Arnold reist veel voor zijn werk en Saartje is nagenoeg blind. In 1942 worden Arnold en Saartje bij hun dochter Kaatje weggehaald en overgebracht naar het Joods getto in Amsterdam. Arnold wordt via Westerbork naar Sobibor gedeporteerd waar hij op 11 mei 1943 wordt vermoord. Saartje kan onder de valse naam Pieterella van Eijgen onderduiken in een rusthuis in Amsterdam, waar ze in februari 1945 overlijdt.

Marianne Troostwijk is op 28 juni 1904 geboren in Zwolle en trouwt voor de oorlog met Jacob Marcus Walg (geboren op 20 maart 1901 in Bergen op Zoom, Nederland). Samen krijgen zij twee kinderen: Marcus Arnold alias Max Walg (geboren op 9 februari 1929 in Zwolle) en Saartje Debora alias Sari Walg (geboren op 12 juli 1938 in Zwolle). Voor de oorlog heeft Mariannes man Jacob een winkel in tricotages en manufacturen. In 1941 wordt de winkel op bevel van de nazi's geliquideerd. Mariannes zoon Max wordt datzelfde jaar tijdelijk ondergebracht bij zijn Mariannes broer Salomon Troostwijk in Amsterdam, omdat de jongen in Zwolle als Joodse leerling niet meer naar school mag. In april of mei 1942 wordt Mariannes man Jacob Walg in Amsterdam opgepakt en naar kamp Amersfoort gebracht. Op 16 juli 1942 volgt de deportatie naar Auschwitz-Birkenau, waar Jacob Walg na maandenlange slavenarbeid wordt vermoord.

Na de arrestatie van haar echtgenoot Jacob haalt Marianne hun zoon Max terug naar Zwolle en duikt met haar beide kinderen onder. Samen met haar zus Kaatje en schoonbroer Zadok bereidt ze hun vlucht naar Zwitserland voor. Mogelijks doen de zussen hiervoor een beroep op het Dutch-Paris netwerk. In de zomer van 1943 reizen Kaatje, Zadok, Marianne en de kinderen naar Tilburg waar ze enkele weken in de onderduik leven. In juli 1943 bereikt het groepje Brussel, waar ze zich veilig wanen. Kaatje en Zadok, Marianne, Max en Sari duiken onder op Square Coghen 38 in Ukkel. Ze huren er een appartement onder een valse naam. Zadok wordt Jean Vancampen, Kaatje Catherine Bruynincks en Marianne Marie Bruynincks. Alle drie beschikken ze over een valse Belgische identiteitskaart, zogenaamd uitgereikt door de gemeente Ukkel.

Vanuit Brussel houden Kaatje en Marianne contact met hun familieleden in Zwitserland. Hun broer Alexander is daar op 16 december 1942 aangekomen, samen met zijn vrouw Sara Hiegentlich en hun twee oudste kinderen Sari Troostwijk en Jacques Troostwijk. Het jongste kind van Alexander en Sara – een zoontje genaamd Arnold, geboren op 6 augustus 1941 – zit ondergedoken bij Jan en Jannetje Doets-de Waal in Arnhem, waar hij de oorlog zal overleven. Alexander en Sara sturen vanuit Zwitserland nieuws naar Kaatje en Marianne in Brussel, die op hun beurt in codetaal informatie over familieleden en

hun situatie bezorgen aan Alexander en aan hun tweede broer Salomon die op 18 september 1943 met zijn vrouw en zoon eveneens Zwitserland weet te bereiken.

De familieleden in Zwitserland proberen Kaatje, Zadok, Marianne, Max en Sari uit België weg te halen. Kaatje en Mariannes broer Alexander stuurt een medewerker van het Dutch-Paris netwerk naar Brussel, maar de zussen weigeren de Belgische hoofdstad te verlaten. Ze wanen zich veilig. Bij een tweede bezoek van de smokkelaar vroeg in 1944 blijkt de onderduikplek van de familieleden Troostwijk verlaten. Kaatje, Zadok, Marianne, Max en Sari zijn in januari 1944 opgepakt, mogelijks na verklikking, en zijn op 27 januari 1944 in het SS-Sammellager Mecheln (Dossinkazerne) ingeschreven. Op 4 april 1944 voert transport XXIV hen naar Auschwitz-Birkenau. Vermoedelijk worden Marianne Troostwijk en haar dochtertje Sari Walg (5 jaar oud) meteen bij aankomst op 6 april 1944 vermoord. De datum van overlijden van Mariannes zoon Max Walg en van Kaatje Troostwijk is onbekend.

Zadok Colthof overleeft als enige van de in Brussel opgepakte familieleden de deportatie. Hij wordt op 27 januari 1945 in Auschwitz bevrijd. Op 31 mei 1945 is hij terug in Tilburg en stuurt hij een briefje naar zijn schoonbroer Isaak Troostwijk die enkele jaren voor de oorlog al naar Engeland is verhuisd. Zadok vindt in Nederland ook zijn schoonzus Betsy Troostwijk terug, die met haar gezin de oorlog in de onderduik overleefde. Bovendien verneemt Zadok er de deportatie en de dood van zijn schoonbroer Abraham Troostwijk, diens echtgenote en pasgeboren zoontje. Het gezin is eind 1943 opgepakt op het station van Den Bosch tijdens een poging om naar België te vluchten. Zadok hertrouwt en adopteert twee meisjes, familieleden die wees zijn geworden tijdens de Holocaust. Zadok Colthof overlijdt in 1964. In 2016 worden er op de Brink in Deventer struikelstenen gelegd voor Zadok, Kaatje en Kaatjes moeder Saartje de Leeuwe.